

[Frank Jensen]

er det i de tilfælde, hvor man er oppe på det maksimale timetal, de 37 timer, at der kan findes personer, som vil få en mindre projektydelse. Vi får se på det, men som sagt er det et forlig, der er indgået mellem de tre nuværende regeringspartier og den tidligere regering, og derfor kan vi ikke ændre på det i denne folketingsamling.

Til hr. Jes Lunde vil jeg sige: Nu har vi hørt meget om ægteparret fra Lønstrup. Det er, som om hr. Jes Lunde ikke vil forholde sig til det, der er hele ideen i den store skattereform. Hele ideen er jo, at i fremtiden skal man betale skat efter ydeevne og ikke efter snydeevne. Målet har været, at vi får alle i dag skattefrie indtægter ind under beskatning. Vi får så at sige bredt skattegrundlaget ud. Det tror jeg at SF er enig i.

Jeg tror også, at SF er enig i, at vi skal have en skattereform, som har en grøn profil, så vi kan få nedbragt skattesatserne, dvs. skattebetaling af arbejdsindkomsten. Det tror jeg også SF kvitterer for.

Når vi så når frem til den fordelingsmæssige profil, har alle uafhængige økonomer uden for dette hus sagt, at når man ser isoleret på reformen som en skattereform, er det vanskeligt at forestille sig, at man kan lave noget, der har en mere fordelingsmæssigt rigtig profil.

Man går så ud med pincet og finder personer, familier, frem. Men vi har selv været det med alle de tiltag, vi i øvrigt har suppleret skattereformen med. Når det drejer sig om dem, der er på overgangsydelse på den laveste sats i vores dagpengesystem, når det drejer sig om de unge på dimittendsatsen, har vi sikret, at de får suppleret op gennem en forhøjelse af 80 pct.-satsen til en 82 pct.-sats. Vi har også sikret børnefamilierne i forhold til de grønne afgifter ved at hæve børnefamilieydelsen.

Sådan kan man tage område for område, men hvis hr. Jes Lunde stadig væk kan nævne eksempler på familier, er det selvfølgelig noget, vi må se på. Jeg har dog meget svært ved at se, at eksemplet fra Lønstrup, som jo også blev foredraget her i folketingsalen i formiddags, kan bruges af hr. Jes Lunde også i forespørgselsdebatten, for samlet set viser det sig, at den pågældende familie i 1998 får en lempelse på 2.511 kr. Derudaf skal der betales grønne afgifter. Derfor kan man selvfølgelig, hvis man har et meget stort forbrug på de grønne afgifter,

komme i situationer, hvor der vil være nogle, der vil gå ned, men det er et forbrug, man selv bestemmer over.

Derfor, hr. Jes Lunde, tag nu dit politiske udgangspunkt i, hvad der er hovedformålet med denne skattereform. Det tror jeg nemlig at SF er enig i.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Socialdemokratiet vil ikke høre i denne sag. Det er den åbenlyse konklusion. Eksemplet viser, at der findes lavindkomstfamilier, som taber på det her – ikke ved at have et uhyrligt forbrug, men ved at have gennemsnitlige grønne udgifter taber de på det her. Det er fakta ud fra Skatteministeriets egne beregninger.

Jeg synes, det er sørgeligt, at Socialdemokratiet åbenbart har besluttet at lukke ørerne for den sociale kritik. Man kan måske se på det engang. Men hvorfor kan man ikke se på det, mens man vedtager skattereformen? Det er da dér, det er interessant at se på det; men det vil man ikke. Det er selvfølgelig også lettest fuldstændig at lukke ørerne for kritikken og påstå, at problemerne ikke findes. Jeg tror, man i de kommende måneder vil blive sørgeligt overrasket over, at familierne findes. Når jeg har kunnet finde en i formiddags, findes der garanteret 5.000, 10.000, 20.000 af den slags familier med meget lave indkomster, som kommer i klemme, og som taber på denne reform.

Men selvfølgelig kan man vælge at lukke ørerne fuldstændig, og så kan man havne som frøen i et kinesisk ordsprog – jeg kan forstå, at hr. Frank Jensen godt kan lidt kinesiske ordspog. Der er et ordsprog om en frø, der har valgt at placere sig på bunden af en brønd, for så kan den kun se en meget begrænset del af himlen. Det er sådan, Socialdemokraterne har det i øjeblikket. De vil ikke se de sociale problemer ved denne reform, og det er klart, at hvis man placerer sig et sted, hvor man ikke kan se noget, hvis man holder sig under ministeriets beskyttende vinger og tror på alt, hvad man får derovrefra, og ikke vil høre på resultater, vi kan komme med fra virkeligheden, kan man køre det her igennem med bind for øjnene. Men jeg tror, det giver tommermænd for Socialdemokratiet at gøre det.

(Kort bemærkning).